X

EPISTOLA
ANATOMICA, PROBLEMATICA
DECIMA,

Auctore

BARTHOLOMÆO KEERWOLFF,

Med. Doct.

Ad Virum Clariſſimum

FREDERICUM RUYSCHIUM,

Med. Doct. Anatomiæ ac Botanices Profeſſorem.

DE

Auricularum Cordis, earumque fibrarum motricium ſtructura.

AMSTELODAMI,

Apud JANSSONIO-WAESBERGIOS.

MDCCXXV.

Digitized by Google

Digitized by Google

Clariſſime Vir,

Diu dubius hæſi, an hiſce literis ſolidiora tua ſtudia interrumpere auderem; fretus tamen humanitate tuâ, quâ omnes, qui ad ſtudium Anatomicum promovendum à Te aliquid petiêre, excepiſti, eò etiam ſum adductus, ut hæc infra poſita Tibi proponerem.

Cum enim nuper, Clariſſime Vir, in Theatro Anatomico, in cadaveribus, per aliquot annos ab omni corruptione accuratiſſimè conſervatis, ſine ullo fuco, tam nitido vividoque colore, flexilibusque etiam membris præditis, ut potius dormientium, quàm mortuorum ſpeciem præberent, publicè Pectoris partes internas demonſtrares; inter alia nova & rariora, quæ nobis ob oculos ponebas, non è minimis erant Cordis Auriculæ, in quibus tum longè alium vaſorum reptatum, quàm ab ullo auctorum adhuc fuit deſcriptus, indigitabas, quem cum reſponſione Tua ad Ornatiſſimi D. Gaubii Epiſtolam tertiam, deſcriptum & depictum vidi; valde lætabar, non tantùm publicè hæc fuiſſe à Clariſſ. Viro demonſtrata, ſed etiam publici juris facta, ita ut illi, qui viderant, memoriæ labili ſuccurrere poſſent; in quibus verò id non contigerat, per figuras nitidè & accuratiſſimè depictas, ſibi repræſentare poſſent.

Non iniquè igitur feret Vir Clariſſ. ſi præter datam accuratiſſimam horum vaſorum delineationem, aliud quid circa easdem partes pro publico adhuc efflagitem; vidi nimirum & admiratus fui, cum Vir Clariſſ. mihi ac aliis domi ſuæ Corda, inſigni planè artificio præparata, exhiberet, non tantùm quid rari novique circa vaſa Cordis, Auriculas perreptantia, ſed etiam admirabilem ipſarum Auricularum figuram, & perquam pulchram fibrarum motricium texturam, faciem exteriorem Auriculæ dextræ perreptantem; nec diu me continui, quin ſtatim omnes, qui ad manum erant, auctores Anatomicos, tam Veteres, quàm Neotericos evolverem, num alibi hanc ſtructuram vel depictam vel deſcriptam invenirem; verùm pleroſque omnes, inter alios Horſtium, Riolanum, Louwerum, Bartholinos, Blancardum in figuris ſuis Auriculas Cordis ita deprehendi depinxiſſe, ac ſi tantum eſſent quædam deformes particulæ carnoſæ, Cordi appoſitæ; & tandem etiam conſului Tabulas D. Profeſſoris Bidloi, num ille forſitan accuratius has partes delineaſſet, ſed non felicius, quàm ceteros, harum partium figuram expreſſiſſe vidi. Quoniam igitur ſpes me omnino fruſtrata eſt, confero me ad Te, Cl. Vir, cui contigit eam præparandi methodum inveniſſe, quâ omnes corporis partes, prout ſunt in ſtatu naturali ac vivente, conſervare poſſis; & peto, ut harum partium figuram & ſtructuram, quam mihi ac aliis privatim demonſtraſti, etiam publico non invideas, nihil enim Anatomiæ ac Medicinæ cultoribus gratius præſtare poteris, quàm ſi plurima tua nova inventa cum aliis communices;

Digitized by Google

nices; cumque præterea viderim, omnes auctores circa ſtructuram fuiſſe hallucinatos, valde etiam ambigo, an non circa harum partium uſum etiam lapſi fuerint? Obnixè itaque rogo, ne dedigneris, Vir Clariſſime, mihi ac toti orbi literato, tuam hac de re ſententiam aperire, quod ab humanitate tua mihi promitto, ad quævis obſequia erga te promptiſſimus

BART. KEERWOLFF.

Med. Doct.

Amſtelodami
2 Januarii 1697.

FREDERICI RUYSCHII
RESPONSIO

Ad Expertiſſimum Virum

BARTHOLOMÆUM KEERWOLFF, Med. Doct.

In Epiſtolam ejus Anatomicam, Problematicam

De Auricularum Cordis, earumque fibrarum motricium ſtructura.

Expertiſſime Vir.

Cordis Auriculas admirandæ eſſe ſtructuræ, & à nullo Anatomicorum eas figuris ritè adhuc delineatas eſſe, bene mones in Epiſtola, ſecundo die Januarii ad me data: ſolent enim Anatomici ad unum omnes Auriculam ſiniſtram depingere ceu informem indigeſtamque carnem, cùm contra, ſi bene advertamus, res tam exiguæ operæ non ſit, cuncta, quæ in Cordis Auriculis viſuntur, nitidè figuris illuſtrare. Huius erroris nullam ferè aliam agnoſco cauſam, quàm quod cadavera, & per conſequens Corda ante delineationem in ſtatum hominum viventium haud fuerint redacta: quo ſine fieri non poſſe reor, ut verus harum partium iconiſmus exhibeatur: Corda enim humana, poſt mortem corpore exempta, flaccida exiſtunt, vigoremque amittunt; unde pictoribus denegatur requiſita forma. Præterea Anatomici ob defectum Cordum humanorum, brutorum inſpicere aſſolebant; unde præoccupati, minus rectè judicarunt de variis rebus, circa Cor humanum ejusque auriculas conſiderandis: hiſce addendum,

dum, Cor humanum ob tenuitatem parietis dextri, ut plurimùm valde eſſe flaccidum, minusque congruum ad delineationem Auriculæ dextræ, quæ illi annectitur; eapropter Anatomici nonnulli in delineandis fibris motricibus Cordis in auxilium vocarunt vitulorum ut & ovium Corda, id quod facilè colligere eſt ex figuris nonnullorum, qui gloriam ſparſerunt ingentem per orbem inanem: ſine prævia Cordis reſtauratione antedicta, nemo facilè manifeſtabit ea Vaſa Sanguinea, quæ ex Auriculis ipſis, tanquam Vaſis expanſis, oriuntur, & minori parte per Auriculas, maxima vero per Cor ipſum exſpatiantur, ſicuti in Muſæo meo conſervantur, & Tab. 11. fig. 4. exhibentur. Sine præmiſſa naturali reſtitutione, diverſitatem fibrarum motricium Auricularum, præſertim facie externâ, tam exactè haud attingent oculi noſtri, quam tibi, Expertiſſime Vir, ut & aliis, qui præſentes ſeſe ſtitêre, in demonſtratione noſtra privata demonſtravi. Conſiderandum quoque eſt, Cordis Auriculas in Diaſtole, ſeu dilatatione, aliam acquirere formam, quàm in Syſtole, ſeu contractione; in delineatione Auricularum ſculptori non exhibui Auriculas contractas, aſt, ut oportet, arte noſtrâ novâ, atque inauditâ, expanſas & ex liquido rigidas, ut naturalem conſtitutionem, quantum fieri poteſt, continuò adſpiceret, donec planè abſolviſſet; id quod Anatomicorum Antiſtites haud facere aſſolent, qui primò figuras in chartis depingi curant, in ſculptoris auxilium, qui tandem ſecundum eas figuras, non autem ſecundum objectum ipſum, ſuas conficit; & ſic multum de naturali conſtitutione amittitur. Noli quoque putare, utramque Auriculam adeò eſſe exiguam, quemadmodum in figuris, hactenus in lucem editis, expreſſêre Auctores; ad unum omnes depinxerunt Auriculas, quales poſt mortem invenerunt, contractas ſcilicet: Naturalem Auricularum magnitudinem repræſentat Tabula hæc annexa.

Productior quoque eſt Auricula Cordis ſiniſtra, quam ut plurimùm ſerpentino reptatu repentem, & in mucronem incurvum exeuntem, offendo. Vid. Tab. 11. Fig. 1. & 2. Eſtque dicta Auricula ſiniſtra in ambitu criſtata, ſicuti bene obſervatum à J. Riolano, Anthrop. L. 3. fol. mihi 237. ubi hæc reperiuntur verba: *Auricula dextra Cordis capacior & grandior incumbit Venæ cavæ orificio; ſiniſtra minor & anguſtior, atque in circuitu criſtata.*

Nullibi autem ſatis accuratè illas delineatas conſpexi hactenus, eapropter non inconcinnum fore Tecum exiſtimavi, illarum figuram hic exhibere accuratam.

Quoad delineationem admirandæ ſtructuræ fibrarum externarum motricium Auriculæ dextræ, quam à me exigis, Tab. 11. fig. 3. & 4. illam repræſentant.

Uſum Auricularum à me quoque poſtulare Tibi viſum fuit, Vir Expertiſſime; in eo ceteris Anatomicis adſtipulor, nimirum inſervire, ut ſanguinem ad Cor refluum, tanquam diverticula, recipiant, & in Ven-

triculorum ſinum effundant; quod ut exactius ab omni parte præſtarent, non ſolùm indigebant notiſſimis carnoſis faſciculis, ſeu muſculoſis columnis ſemilunaribus, quæ reperiuntur facie interiore Auricularum, verùm etiam ex iisdem à lateribus emergunt obliquæ figuræ carnoſæ breviſſimæ, id quod fig. 5. exhibet. Neque prætereundum exiſtimo, in Auricula dextra compagem faſciculorum fibrarum motricium, ſeu columnarum carnoſarum, parte interiore ſitarum, variis in locis ab Auriculis nonnihil diſtare, præſertim in Auriculæ particula prominente, illudque demonſtrant ſtyli ænei, dictas columnas elevantes, vide fig. 5. Hiſce curioſitati Tuæ me ſatisfeciſſe, reor, fauſtaque omnia Tibi precatus, ſum

Tui amantiſſimus

F. RUYSCHIUS.

Datæ Amſtelodami
26. July 1697.

T A-

Digitized by Google

TABULA XI.

Auricularum Cordum humanorum quinas repræſentat figuras, quarum binæ ſiniſtræ, ceteræ autem dextræ dicuntur Auriculæ.

Prima, Secunda, Tertia, & Quarta figura exhibent Auriculas cordum humanorum, ſanguine, gypſeâ, vel ceraceâ materiâ infarctas, ut earum figuræ diſtinctè, pro ut in Diaſtole Auricularum in vivo plethorico homine exiſtunt, illuſtrari poſſunt.

FIGURÆ PRIMÆ
EXPOSITIO.

A. Auricula cordis humani ſiniſtra, fulcro ligneo innitens.

B. Sacculus membranoſus, ceu Venæ pulmonalis baſis vel expanſio, cum Auricula communem cavitatem conſtituens, arteriiſque conſperſus, non tantum duos, uti Auctores autumant, ſed quatuor Venæ Pulmonalis truncos emittit; de hiſce nihil in Bidloi figuris reperire eſt, id quod tamen in opere tam ſumptuoſo, quidem deſideratur.

C. Locus, ubi Auricula ſiniſtra dicto ſacculo connata.

D. D. Venæ Pulmonalis Truncus Primus & Secundus, è dicto ſacculo, ceu baſi emergentes; Aſteriſco autem tertius & quartus, è regione prædictorum adſiti, & in objecto, ita ut hic apparet, poſito, inviſibiles, ſeparatim repræſentantur.

E. Ambitus Auriculæ criſtatus.

FIGURÆ SECUNDÆ
EXPLANATIO.

Figura hæc ſecunda Cordis hunani Auriculam ſiniſtram exhibet, ex alio cadavere deſumptam, ut differentia figuræ Auriculæ ſiniſtræ conſpiceretur in diverſis ſubjectis; rariſſimè enim (ſi unquam) figurâ adeò ſunt æquales, quin aliqualis detur diverſitas.

FIGURÆ TERTIÆ
EXPLICATIO.

A. Cordis Auricula dextra hominis plethorici magnitudine & formâ naturali, prout occurrit ſanguine, materiâ ceraceâ, vel gypſeâ repleta.

B. Sacculus membranoſus dextræ Auriculæ, cum Auricula communem cavitatem efficiens, & arteriolis innumerabilibus donatus, è quo, ceu baſi,

baſi, Truncus Venæ cavæ aſcendens, Lit. C. notatus, & Truncus deſcendens, D. prodeunt.

E. Fibræ motrices, & faſciculi carnei, prout facie exteriori apparent; ſuntque mirabili, nec in diverſis ſubjectis conſimili, ordine diſpoſiti.

FIGURA QUARTA.

Hæc denotat Auriculam dextram cordis humani ex alio cadavere exſectam, ut differentia intuentibus appareat, rariſſimè enim, (ſi unquam ita conveniunt, ut non exigua quædam differentia appareat circa earum figuram. NB. è fundo hujus Auriculæ Vena emergit, Lit. A. notata, partimque per Auriculam dextram, maxima autem ex parte per cordis ſubſtantiam diſſeminata, & hoc ſæpiſſime comparet, ita ut Vena coronaria omnem ſanguinem, à corde refluum, haud ſemper revehat, id quod ab aliis hactenus nondum obſervatum, inveni.

FIGURÆ QUINTÆ
EXPOSITIO.

A. Cordis Auricula dextra, ſacculo membranoſo deſtituta, atque inverſa, ut facies interior accuratiſſimè appareat.

B. B. Styli ænei, qui faſciculos ſeu funiculos quoſdam carneos, ab Auriculis nonnihil diſtantes, elevant, ut palam fiat, eos non ubique fundo Auriculæ eſſe connatos; inter hoſce funiculos ſive faſciculos carneos minutiſſimæ quoque viſuntur fibræ carneæ, ut ab omni parte eò accuratius claudatur Auricula in ſanguinis expulſione in cordis ſinum dextrum.

C. Portio trunci aſcendentis Venæ cavæ.

NB. circa haſce Auriculas tam dextras quam ſiniſtras obſervandum,

1. Eas in quovis ſubjecto humano non reperiri tantæ molis.
2. Mucronem Auriculæ ſiniſtræ non ſemper terram reſpicere. In nonnullis enim obſervo, mucronem dictum ſurſum eſſe erectum.

5263 055
Digitized by Google

Tab: II.

Fig. 3.

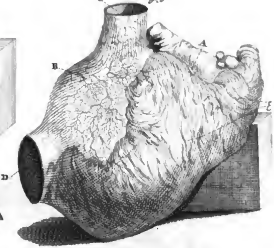
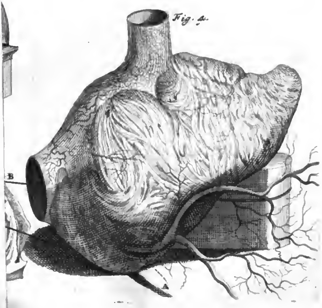

Fig. 4.

Digitized by Google